

2005. január 12., szerda

6. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok *hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [...]ig⁽¹⁾ megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.*

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

A hivatkozás módját a tagállamok *határozzák meg.*

(2) A Szerződésnek megfelelően a tagállamoknak *fenntarthatnak vagy hatályba léptethetnek olyan rendelkezéseket, amelyek a károsult fél számára kedvezőbbek, mint az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezések.*

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő [24] hónapon belül.

P6_TA(2005)0004

Az európai alkotmány

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai alkotmányt létrehozó szerződésről (2004/2129(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre (a továbbiakban: alkotmány),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és az Egységes Európai Okmánnyal, valamint – a Maastrichti, Amszterdami és Nizzai Szerződésekkel módosított – az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács laekeni nyilatkozatára ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18, 1. o.

⁽²⁾ Laekeni Európai Tanács, laekeni nyilatkozat az Unió jövőjéről, SN 273/01, 2001.12.15.

2005. január 12., szerda

- tekintettel az európai alkotmány felé vezető utat egyengető állásfoglalásaira ⁽¹⁾,
- tekintettel a múltbeli kormányközi konferenciákat előkészítő ⁽²⁾ és az azok kimenetelét értékelő állásfoglalásaira ⁽³⁾,
- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés tervezetének az Európai Konvent által 2003. június 13-án és július 10-én konszenzussal történő elfogadására, valamint a Konvent munkáját előkészítő és befejezését követően értékelő állásfoglalásaira ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2004. november 17-i ⁽⁵⁾ és a Gazdasági és Szociális Bizottság 2004. október 28-i ⁽⁶⁾ véleményére az alkotmányról, melyet az Európai Parlament kérésére ⁽⁷⁾ készítettek,
- tekintettel a regionális szervezetek, szociális partnerek és a civil társadalom platformjai által a 2004. november 25-i nyilvános meghallgatáson kifejtett nézetekre,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági Bizottság, a Halászati Bizottság, a Jogi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Petíciós Bizottság véleményére (A6-0070/2004),

⁽¹⁾ Az Európai Uniót létrehozó szerződés tervezetéről szóló 1984.2.14-i állásfoglalás (HL C 77., 1984.3.19., 53. o., előadó: Altiero Spinelli, 1-1200/1983). Az Európai Unió alkotmánytervezetével kapcsolatos európai parlamenti irányvonalokról szóló 1990.7.11-i állásfoglalás (HL C 231., 1990.9.17., 91. o., előadó: Emilio Colombo, A3-0165/1990). Az Európai Unió alkotmányos alapjairól szóló 1990.12.12-i állásfoglalás (HL C 19., 1991.1.28., 65. o., előadó: Emilio Colombo, A3-0301/1990). Az Európai Unió alkotmányáról szóló 1994.2.10-i állásfoglalás (HL C 61., 1994.2.28., 155. o., előadó: Fernand Herman, A3-0064/1994). A Szerződések alkotmányosításáról szóló 2000.10.25-i állásfoglalás (HL C 197., 2001.7.12., 186. o., előadó: Olivier Duhamel, A5-0289/2000).

⁽²⁾ A Parlamentnek az Európai Unió számára kialakított stratégiája keretében tartott kormányközi konferenciáról szóló 1990.3.14-i állásfoglalás (HL C 96., 1990.4.17., 114. o., előadó: David Martin, A3-0047/1990). A Parlamentnek az Európai Unió számára kialakított stratégiája keretében tartott kormányközi konferenciáról szóló 1990.7.11-i állásfoglalás (HL C 231., 1990.9.17., 97. o., előadó: David Martin, A3-0166/1990). A Parlamentnek az Európai Unió számára kialakított stratégiája keretében tartott kormányközi konferenciákról szóló 1990.11.22-i állásfoglalás (HL C 324., 1990.12.24., 219. o., előadó: David Martin, A3-0270/1990). A gazdasági és monetáris unió és a politikai unió tárgyában összehívott kormányközi konferenciával kapcsolatos európai parlamenti véleményről szóló 1990.11.22-i állásfoglalás (HL C 324., 1990.12.24., 238. o., előadó: David Martin, A3-0281/1990). Az 1995.5.17-i állásfoglalás: Az EU-Szerződés működése az 1996-os kormányközi konferencia tükrében – Az Unió megvalósítása és fejlesztése (HL C 151., 1995.6.19., 56. o., előadók: Jean-Louis Bourlanges és David Martin, A4-0102/1995). Az 1996.3.13-i állásfoglalás: (i) a kormányközi konferencia összehívásáról alkotott parlamenti vélemény, (ii) a vitacsoport munkájának értékelése és a Parlament prioritásainak tisztázása a közelgő kormányközi konferencia tükrében (HL C 96., 1996.4.1., 77. o., előadók: Raymonde Dury és Hanja Majj-Weggen, A4-0068/1996). A Szerződések reformjának előkészítéséről és a következő kormányközi konferenciáról szóló 1999.11.18-i állásfoglalás (HL C 189., 2000.7.7., 222. o., előadók: Giorgos Dimitrakopoulos és Jo Leinen, A5-0058/1999). A kormányközi konferencia összehívásáról szóló 2000.2.3-i állásfoglalás (HL C 309., 2000.10.27., 85. o., előadók: Giorgos Dimitrakopoulos és Jo Leinen; A5-0018/2000). Az Európai Unió alapjogi chartájának tervéről szóló 2000.3.16-i állásfoglalás (HL C 377., 2000.12.29., 329. o., előadók: Andrew Duff és Johannes Voggenhuber, A5-0064/2000). Az Európai Parlamentnek a kormányközi konferencián előterjesztendő javaslatairól szóló 2000.4.13-i állásfoglalás (HL C 40., 2001.2.7., 409. o., előadók: Giorgos Dimitrakopoulos és Jo Leinen, A5-0086/2000).

⁽³⁾ A kormányközi konferencia által december 16–17-én elfogadott Egységes Európai Okmányra vonatkozó európai parlamenti álláspontokról szóló 1986.1.16-i állásfoglalás (HL C 36., 1986.2.17., 144. o., előadó: Altiero Spinelli, A2-0199/1985). Az Egységes Európai Okmányról szóló 1986.12.11-i állásfoglalás (HL C 7., 1987.1.12., 105. o., előadó: Luis Planas Puchades, A2-0169/1986). A kormányközi konferenciák eredményeiről szóló 1992.4.7-i állásfoglalás (HL C 125., 1992.5.18., 81. o., előadók: David Martin és Fernand Herman, A3-0123/1992). Az Amszterdami Szerződésről szóló 1997.11.19-i állásfoglalás (HL C 371., 1997.12.8., 99. o., előadók: Iñigo Méndez de Vigo és Dimitris Tsatsos, A4-0347/1997). A Nizzai Szerződésről és az Európai Unió jövőjéről szóló 2001.5.31-i állásfoglalás (HL C 47. E, 2002.2.21., 108. o., előadók: Iñigo Méndez de Vigo és António José Seguro, doc. A5-0168/2001).

⁽⁴⁾ A 2001.11.29-i állásfoglalás az alkotmányos folyamatról és az Unió jövőjéről (HL C 153. E, 2002.6.27., 310. o., előadók: Jo Leinen és Iñigo Méndez de Vigo, A5-0368/2001). Az európai alkotmányt létrehozó szerződés tervezetéről és a kormányközi konferencia összehívására vonatkozó európai parlamenti véleményről szóló 2003.9.24-i állásfoglalás (HL C 77. E, 2004.3.26., 255. o., előadók: José María Gil-Robles Gil-Delgado és Dimitris Tsatsos, A5-0299/2003).

⁽⁵⁾ CdR 354/2003 végleges, a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁶⁾ CESE 1416/2004, a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁷⁾ 8.2 és 8.3 rész, P6_PV(2004)09-14.

2005. január 12., szerda

mivel:

- A. történelme során az Európai Unió jelentős szerepet játszott a békén és a jóléten, a demokrácián és a szabadságon, a jog érvényesülésén és a biztonságon alapuló, folyamatosan növekedő térség létrehozásában,
 - B. az alkotmány egységes szerkezetbe foglalja ezeket a vívmányokat és olyan újításokat idéz elő, melyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy fenntartsák és növeljék a huszonöt – illetve esetlegesen több – tagállamból álló Unió hatékony belső és külső fellépésre való képességét,
 - C. az Európai Parlament által annak első közvetlenül történő megválasztása óta szorgalmazott alkotmány megvalósítására irányuló erőfeszítésekre a Konvent sikere tette fel a koronát, amely a tervezetet olyan demokratikus, képviselőten alapuló és átlátható módon készítette el, amely maradéktalanul bizonyította hatékonyságát, és amely figyelembe vette Európa polgárainak észrevételeit, ami a kormányközi konferencia által lényegében változatlan formában hagyott konszenzushoz vezetett,
 - D. az alkotmánynak valamennyi tagállam számára elfogadható kompromisszumnak kellett lennie, így óhatatlanul kimaradt belőle néhány – nevezetesen az Európai Parlament és a Konvent által tett – javaslat, amely előterjesztőik szerint további fejlődést jelentett volna az Unió számára, ám ezek nagy része a jövőben is megvalósulhat,
 - E. az alkotmánynak az Európai Unió minden egyes nemzeti kormánya által történt elfogadása azt mutatja, hogy a tagállamok választott kormányai ezt az egyezséget jövőbeli együttműködésük alapjának tekintik, mely ugyanakkor mindegyiküktől megköveteli a legnagyobb fokú politikai elkötelezettséget a 2006. november 1. előtti ratifikálás biztosítására,
 - F. az alkotmányt nyilvános viták során bizonyos olyan bírálatok érték, amelyek nem felelnek meg rendelkezési valóságos tartalmának és jogi következményeinek, amennyiben az alkotmány nem vezet központosított, államok feletti állam létrehozásához, nem gyengíti hanem erősíti az Unió szociális oldalát, és nem hanyagolja el Európa történelmi és szellemi gyökereit, hiszen utal kulturális, vallási és humanista örökségére,
1. azt a következtetést vonja le, hogy az alkotmány egészében véve jó kompromisszumot és hatalmas előrelépést jelent a létező szerződésekhez képest, amely – végrehajtását követően – kézzel fogható előnyöket hordoz majd magában a polgárok (és az Európai Parlament, valamint a polgárok demokratikus képviselőtét ellátó nemzeti parlamentek), a tagállamok (illetve régióik és helyi önkormányzataik) és az Európai Unió intézményeinek hatékony működése – így az egész Európai Unió – számára is;

Az Unió természetének és céljainak világosabbá tétele

2. üdvözli azt a tényt, hogy az alkotmány világosabbá teszi a polgárok számára az Unió természetét és céljait, valamint az Unió és a tagállamok közötti kapcsolatokat, nevezetesen az alábbiak miatt:
- a) az európai szerződések bonyolult sorozatát egyetlen, könnyebben olvasható dokumentum váltja fel, amely felsorolja az Unió céljait, hatásköreit és azok korlátait, politikai eszközeit és intézményeit;
 - b) megerősítést nyer az Unió kettős legitimitása, és egyértelművé válik, hogy az Unió államok és polgárok uniója;
 - c) világossá vált és kiszélesítésre került az értékek összessége, melyek valamennyi tagállam számára közzösek, amelyeken az Unió alapul és amelyek erős köteleket hoznak létre az Unió polgárai között;
 - d) az Unió értékei és célkitűzései, valamint a tevékenységét és a tagállamokkal fennálló kapcsolatait vezérlő irányelvek világosan és jobban meghatározásra kerülnek,
 - e) a gazdasági, társadalmi és területi kohézió újra az Unió egyik céljaként kerül megerősítésre;

2005. január 12., szerda

- f) általánosan alkalmazandó új rendelkezések vonatkoznak a magas fokú foglalkoztatottságra, a nők és férfiak esélyegyenlőségének elősegítésére, mindennemű hátrányos megkülönböztetés megszüntetésére, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre és a társadalmi igazságosság, a szociális védelem, a magas szintű oktatás, képzés és egészségügy, a fogyasztóvédelem elősegítésére, a fenntartható fejlődés előmozdítására és a közérdekű szolgáltatások tiszteletben tartására;
- g) az „Európai Közösség” és „Európai Unió” összetéveszthetősége megszűnik, hiszen az Európai Unió egységes jogalannyá és szerkezeté válik;
- h) az európai jogi aktusok egyszerűbbé válnak és szakkifejezéseik világosabbak lesznek, mivel érthetőbb szókincset használnak majd: a jelenlegi több típusú aktust (rendeletek, irányelvek, határozatok, kerethatározatok stb.) „európai törvények” és „európai kerettörvények” váltják fel;
- i) az alkotmány biztosítja, hogy az Unió soha nem lesz központosított, teljhatalmú, államok feletti állam:
- az „Egyesülve a sokféleségben” által kifejezett decentralizáció erőteljes hangsúlyozása,
 - a kötelezettség, mely szerint az Uniónak tiszteletben kell tartania „a tagállamok alkotmány előtti egyenlőségét, valamint nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is”,
 - a hatáskör-átruházás elve (mely szerint az Unió csak a tagállamok által ráruházott hatáskörökben jár el), a szubszidiaritás, az arányosság,
 - a tagállamok részvétele az Unió döntéshozatali rendszerében és hozzájárulásuk szükségessége a változtatáshoz;
- j) az Unió jelképeinek alkotmányba illesztése javítja az Unió intézményeivel és a működésükkel kapcsolatos tudatosságot;
- k) a tagállamok közötti szolidaritási klauzula alapján a polgárok terrortámadások, illetve természetes vagy ember okozta katasztrófa esetén az Unió minden részéből támogatást várhatnak;

Nagyobb hatékonyság és megerősített szerep a világban

3. üdvözli azt a tényt, hogy az alkotmány hatálybalépésével az Unió intézményei hatékonyabban tudják majd végezni feladataikat az alábbiaknak köszönhetően:
- a) jelentősen nő azon területek száma, amelyekről a Tanácsban minősített többséggel szavaznak egyhangúság helyett, ami létfontosságú ahhoz, hogy a huszonöt tagú Unió működését ne fékezzék vétók;
- b) az Európai Tanács elnöksége két és fél évre fog szólni a hathónapos rotációs rendszer helyett;
- c) 2014-től – a tagállamok közötti egyenlő rotáció alapján – csökkenni fog a Bizottság tagjainak száma;
- d) jelentősen javul majd az Unió mint globális tényező jelenléte és képessége:
- az Európai Unió külpolitikai főképviselőjének és a külső kapcsolatokért felelős biztos tisztségét – amely gyakran kettősséghez és bonyodalmakhoz vezet – egységes európai uniós külügyminiszteri poszt váltja fel, amelyet a Bizottság alelnöke tölt be, aki a Külügyi Tanács elnökségét is ellátja, és képviseli az Uniót olyan kérdésekben, amelyekben a Külügyi Tanács közös állásponttal rendelkezik,
 - egyetlen külügyi szolgálat lesz, amelynek a lehető legszorosabb kapcsolatban kell állnia a Bizottsággal, és amelynek Európa mint közösség megerősítését kell szolgálnia;
 - az Európai Közösség által korábban élvezett jogi személyiségi státus átruházása az Unióra növeli képességét a nemzetközi kapcsolatok terén való fellépésre és arra, hogy részt vegyen a nemzetközi megállapodásokban,
 - erősödik az Unió képessége, hogy közös struktúrákat alakítson ki a biztonság- és védelmi politika területén, miközben biztosítja a szükséges rugalmasságot a tagállamok különböző hozzáállásának kiszolgálásához;

2005. január 12., szerda

- e) csökken az Európai Unió jogalkotási eszközeinek és az elfogadásukra vonatkozó eljárások száma; tisztázódik a különbség a jogalkotási és végrehajtó eszközök között;
- f) a bel- és igazságügy területén tanúsított fellépés hatékonyabb eljárások útján zajlik majd, ami kézzelfogható fejlődést ígér az igazságszolgáltatási, a biztonsági és bevándorlási kérdések területén;
- g) számos egyéb ügyben könnyebbé válik a sikeres közösségi módszer alkalmazása, amint arra politikai akarat van;
- h) nagyobb mozgástér áll rendelkezésre a rugalmas megállapodásokhoz azokban az esetekben, amikor nem minden tagállam hajlandó vagy képes bizonyos politikákat egyidejűleg átültetni;

Nagyobb fokú demokratikus felelősségre vonhatóság

4. üdvözlí azt a tényt, hogy a megnövekedett demokratikus felelősségre vonhatóság következtében a polgárok nagyobb mértékben lesznek képesek ellenőrizni az Európai Unió fellépését, nevezetesen az alábbi előrelépéseknek köszönhetően:

- a) minden európai uniós jogszabály elfogadását a nemzeti parlamentek által történő ellenőrzés fogja megelőzni és – néhány kivétellel – mind a nemzeti kormányok (a Tanácsban), mind a közvetlenül megválasztott Európai Parlament kettős jóváhagyására szükség lesz elfogadásukhoz; a parlamenti ellenőrzés ilyen szintje nem létezik más nemzetek feletti vagy nemzetközi rendszerben;
- b) a nemzeti parlamentek megfelelő időben meg fogják kapni az Európai Unió javaslatait ahhoz, hogy a tanácsi álláspont elfogadása előtt megvitathassák őket miniszterekkel, és jogot kapnak arra is, hogy kifogásolják a jogalkotási tervezetet, amennyiben úgy érzik, hogy az túlmutat az Unió hatáskörén;
- c) az Európai Parlament általában a Tanáccsal egyenlő döntési jogkört kap az Unió jogalkotása terén;
- d) a Bizottság elnökét – kapcsolatot teremtve az európai választások eredményével – az Európai Parlament fogja választani;
- e) az Európai Tanács által a Bizottság elnökével összhangban kinevezendő uniós külügyminiszter elszámoltatható lesz mind az Európai Parlament, mind az Európai Tanács által;
- f) az új költségvetési eljárás az Európai Unió kiadásainak kivétel nélkül mind a Tanács, mind az Európai Parlament által történő jóváhagyását megköveteli majd, így valamennyi kiadás teljes demokratikus ellenőrzés alá kerül;
- g) az átruházott jogalkotási hatáskör Bizottság által történő gyakorlását az új rendszerben közösen fogja felügyelni az Európai Parlament és a Tanács, ami lehetővé teszi, hogy bármelyikük visszahívja a Bizottság azon határozatait, amelyekkel nem értenek egyet;
- h) az ügynökségekre – különösen az Europolra – nagyobb fokú parlamenti ellenőrzés vonatkozik majd;
- i) a Tanács ülése nyilvános lesz uniós jogszabályok elfogadása és az azokról folytatott viták esetén;
- j) megerősödik a Régiók Bizottságának szerepe;
- k) az alkotmány jövőbeli felülvizsgálatait illetően az Európai Parlamentnek is lesz joga javaslatokat benyújtani, és a javasolt felülvizsgálatot konventnek kell megvizsgálnia, kivéve, ha a Parlament eltekint ennek szükségességétől;

Több jog a polgároknak

5. üdvözlí azt a tényt, hogy a polgárok egyéni jogai erősödnek az alábbi előrelépéseknek köszönhetően:
- a) az EU alapjogi chartájának az alkotmány II. részébe történő beépítése azt jelenti, hogy az Európai Unió joga valamennyi rendelkezésének és az EU intézményei által vagy az EU joga alapján végrehajtott valamennyi fellépésnek meg kell felelnie e zsinórmértéknek;
 - b) az Uniónak csatlakoznia kell az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez, ezáltal az Unió ugyanolyan külső ellenőrzés alá kerül, mint tagállamai;

2005. január 12., szerda

- c) új rendelkezések teszik lehetővé a polgárok, a szociális partnerek, az őket képviselő egyesületek és a civil társadalom részvételét az Unió döntéseiben;
- d) az európai polgári kezdeményezés bevezetése lehetővé teszi, hogy a polgárok javaslatokat nyújtsanak be olyan ügyekben, amikor úgy vélik, hogy az alkotmány végrehajtása érdekében az Unió jogi aktusára van szükség;
- e) nőnek a magánszemélyek lehetőségei, hogy a közösségi jog alapján az igazságszolgáltatáshoz forduljanak;

Összegzés

- 6. jóváhagyja az alkotmányos szerződést és teljes meggyőződéssel támogatja annak ratifikálását;
- 7. úgy véli, hogy az alkotmány szilárd és tartós keretet ad az Európai Unió jövőbeli fejlődésének, amely lehetővé teszi mind a további bővítést, mind – szükség esetén – saját felülvizsgálatát;
- 8. kinyilvánítja szándékát, hogy élni fog az alkotmány által ráruházott új kezdeményezési jogával avégett, hogy javaslatokat tegyen az alkotmány tökéletesítésére;
- 9. reméli, hogy az Európai Unió valamennyi állama abban a helyzetben lesz, hogy a ratifikálást 2006 közepéig végrehajtsa;
- 10. ismételten megerősíti kérését, miszerint minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy az európai polgárok világos és tárgyilagos tájékoztatást kapjanak az alkotmány tartalmáról; e tekintetben felkéri az európai intézményeket és a tagállamokat, hogy – a felvilágosítás és a vita tényszerűvé tétele érdekében – az alkotmányos szöveg polgárokhoz való eljuttatásakor (teljes vagy kivonatolt formában) világosan tegyenek különbséget a jelenlegi szerződésekben már hatályos elemek és az alkotmány új rendelkezései között; arra is felkéri őket, miszerint ismerjék el a civil társadalmat képviselő szervezetek által a ratifikációról szóló vitákban betöltött szerepet, és bocsássanak rendelkezésre elegendő támogatást ahhoz, hogy lehetővé tegyék az ilyen szervezetek számára, hogy a választóikat az egész Unióban bevonják ezekbe a vitákba, a polgárok ratifikációról szóló vitában való aktív szerepvállalásának előmozdítása érdekében;

*

* *

- 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és az Alkotmányügyi Bizottság jelentését a tagállamok nemzeti parlamentjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Konvent egykori tagjainak, és biztosítsa, hogy a Parlament szolgálatai – beleértve a tájékoztatási irodákat is – mindenre kiterjedő tájékoztatást adjanak az alkotmányról és a Parlament álláspontjáról.
-